

avgust 2019

Mediteran 2019

Tirensko morje

1. avgust 2019, četrtek

Santa Marinella - Cala Galera

No, tokrat se enačba ni izšla in verjetnostni račun je pokazal, da so vremenarji krepko usekali mimo, ali pa jez ne znam dobro brati napovedi.

Ponoči je namreč od nekod prišel prav nemaren swell. Valovanje je bilo blizu lastne frekvence naše barke in spati se ni dalo. Kozarci so žvenketali v omari, po postelji sem se kotalil levo in desno.

Če že spati ne morem, sem se odločil, potem pa raje grem naprej.

Ob 02:00 zjutraj dvigneva sidro in odplujeva dalje. Proti Cali Galero. Tam je nek ognjenik naredil otok, ki pa se je kasneje zaradi zasipavanja spojil s kopnim. Tako imajo dve lepi plaži - ena na sever in ena na jug.

Plovba je bila zoprna zaradi valovanja, tako d atudi off-duty član posadke ni kaj dosti spal. A še vedno je bilo bolje, kot na sidru v Santa Marinelli. Tam sem ves čas poslušal, če sidro še drži - namreč na tleh so veliki, do pol metra veliki gladki kamni delno zasuti v mulj in mivko. Nemogoč teren za sidrat, če se mene vpraša, pa še tako plitvo je, da sem ves čas poslušal, če bomo udarili v dno.

V Cala Galero prideva okrog devete ure zjutraj in sidrava pred peščeno plažo blizu marine.

Dan je bil lenoben (seveda, po neprespani noči) z nekaj pospravljanja barke, kopanjem in počivanjem.

Zvečer oddingirava v marino. Prijazno nama dovolijo pustiti dingača v marini, Lili se ne hodi kaj daleč, tako da nakupiva stvari kar v marinski mini trgovinici in greva na večerjo v marini.

Napovedano je, da bo ponoči še pihalo s severa, tako, da bi moralo biti v redu, zjutraj, ko se bo veter obrnil bova pač šla. Če se bo obrnil prej, bova šla pa malo prej.

Preplute milje danes 38 (po logu 42) skupaj 1270 motor ima 5506 ur (7 novih).

2. avgust 2019, petek

Cala Galera - Santa Liberata - Castiglione Dalla Pescaia - Punta

Prvi plov:

Napovedano je res bilo, da bo ponoči še pihalo s severa ampak ni. Že ko sva se vračala iz večerje v marini je pihalo z jugovzhoda. Ni bilo še nič hudega, a v uri ali dveh se bodo ob takem vetru naredili valovi. In jasno, da smo povsem odprti na jugovzhod. Nič, gremo pa okoli vulkana na severno stran. Samo, da ta vulkan ni tako majhen. Tri ure vožnje je okrog.

Vožnja je bila v začetku adrenalinska: Lune ni, seveda je čista tema. Najprej se izogibamo ribji farmi in nekaj plovilom, ki imajo zelo čudne luči, ko pa zavijemo okrog rta v nas posveti noro močna luč. Kaj je to? Nič ne vidiva. Vse se blešči. Ostalih luči (svetilnikov in plovil) nenadoma ne vidiva več, ker sva zaslepljena. Ni prijeten občutek. Čez nekaj časa se nekako izmaknemo glavnemu snopu svetlobe in vidimo, da osvetljujejo hrib. Saj je lepo, če gledaš s pravega konca, ne pa, če zapelješ direktno v snop svetlobe. Ostali del plovbe je potekal rutinsko. Sidrava v povsem mirno vodo okrog pol enih zjutraj. Lili je rekla, da se skoraj ne spomni, kdaj je bila barka tako na miru.

Drugi plov:

Lepo spiva do jutra, ko se odpraviva do naslednjega cilja: Castiglione Dalla Pescaia, da pogledava, če je tu smiselno vkrcavanje. V soboto namreč dobiva obiske. Še vedno piha z juga, plovba z vetrom v polkrmu je lepa in hitra. Siceer je nekaj vala, a ni prehudo. Luka je v izlivu reke Bruna. Problem so globine. Sidrava v 5m blizu valobrana in grem z dingijem pogledat.

Na sidru naju hudo premetava in vkrcanje v čolniček je pravi adrenalinski podvig.

V marini ni dovolj globine: 1,7m globine je največ, kar ponujajo. Naš grez je 2,1m in verjetno še kak cm več, ker smo otovorjeni. V boatyadru zraven pravijo, da 1,9 bi pri njih še šlo, več pa ne ampak da vhod je dovolj globok in če veš kje, lahko spraviš notri tudi barko z grezom do 2,3m. Naj vprašava v kapetaniji, oni imajo zadnje podatke. Na Agipovi pumpi najdem večjo jahto in skipper mi potrdi, da na pumpi je max 1,6m, v kanalu na tranzitnih privezih pa nad 2m, a naj vprašam port kapitana. Sedeva port kapitan ne dela več. Dela zjutraj, samo ob torkih še malo popoldan.

Ko zapeljem iz zavetja kanala vidim, da so se med tem valovi močno povečali. Heron skače na sidru kot podivjan kozliček.

Boga Lili. V takem vremenu je prenevarno, da poizkusiva vpluti v kanal. Lahko naju grdo nabije in potem naju samo še vrže na obalo. Nekako se uspem prestaviti iz dingača na Herona. Ene 10 minut sem se matral, da mi je uspelo. Ni šans, da v takem čolniček dvigneva. Je prenevarno. Ga ova vlekla za sabo in upala, da se ne prevrne. Motor sem pustil spuščen v vodi. Če ga dvignem se lahki Walker bay postavi zelo pokonci, motor pa ob zajema vodo in dodatno vleče krmo navzdol.

S spuščnim motorjem se čoln presenetljivo dobro vleče za Heronom. Lili je celo rekla, da bi celo šla na dingača, ker se manj ziba, kot Heron. Odjadrava Do Punta Ale. Okrog rta je voda bolj mirna.

Sidrava blizu vhoda v marino in pojeva odlično večerjo (skuhala Lili).

Preplute milje

Prvi plov: danes 15 (po logu 17) skupaj 1285 motor ima 5509 ur (3 nove).

Drugi plov: danes 24 (po logu 24) skupaj 1309 motor ima 5510 ur (4 nove).

Tretji plov: danes 9 (po logu 8) skupaj 1318 motor ima 5511 ur (1 nova). To je prvič po dolgem času, da ne plujeva proti toku.

Skupaj danes: danes 48 (po logu 49) skupaj 1318 motor ima 5511 ur (8 novih).

3. avgust 2019, sobota

Punta Ala - Castello Rocchette

Noč je bila mirna.

Okolica Punta Ale je lepa. Zvečer sem šel malo na sprehod po okolici in bil prijetno presenečen nad urejenostno. Tudi marina je lepo urejena.

Danes pridejo prijatelji k nama.

Na srečo mi pustijo v marino, da jih naložim. Spotoma natočiva še nekaj nafte. Prvič sem tankal odkar sva šla pred mesecem dni na pot iz Monfalcona. Heron ima dva rezervoarja za nafto in en rezervoar smo spraznili (235l), v drugega pa sem dotočil 103l. Glede na to, da je kazalec kazal skoraj polno sem bil kar presenečen, ko mi je črpalkar povedal cifro.

Prijatelji imajo za sabo dolgo pot iz Ljubljane, zato danes ne gremo daleč. Zapeljemo se le okrog rta in do edinega kolikor toliko zaščitenega "zaliva".

Tu ni zalivov, kot jih poznamo iz recimo Hrvaške ali Grčije, ko gledaš kopno na tri strani okrog sebe. Italijanska obala je zelo ravna in odprta in swell te dobi povsod. Izkoristiti je potrebno vsak mali zobček na sicer ravni obali, da si vsaj delno zaščiten.

Ohladilo se je. Ob 22 zvečer je le še 26°C.

Preplute milje danes: danes 6 (po logu 6) skupaj 1324 motor ima 5511 ur (0 novih).

4. avgust 2019, nedelja

Costello Rocchette - Elba (

Po tem, ko smo ponoči preživeli napad z obale (krajši ognjemet) je na sidrišču zavladal mir.

Zjutraj je začelo malo pozibavati, predvsem potem, ko so se pripeljali prvi gliserji. Po kavici in kopanju smo odpluli proti Elbi.

Bil je lep plov z laško orco. Beseda laška pride iz "lažja", ne iz Laška/Italijanska in pomeni vožnjo v veter, a ne pod ostrim kotom ampak nakaj med vožnjo ostro v veter in vožnjo z vetrom v bok. Vetra ni bilo veliko, tako da smo imeli pozen zajtrk med plovo brez hudih nagibov in brez špricanja vode po hrani in posadki.

Končno spet enkrat kulturno jadranje, kot na kaki luži.

Sidramo se v zalivu Golfo Stella na jugovzhodnem (SE) delu otoka.

Sledi kopanje, uživanje in piknik.

Nič se ne zibamo. Res. NIČ SE NE ZIBAMO. Tu je čisto pravi zaliv. In na srečo ni edini na Elbi.

Preplute milje danes: danes 23 (po logu 23) skupaj 1346 motor ima 5514 ur (3 nove).

5. avgust 2019, ponedeljek

Elba: Golfo Stella - Golfo Stella

Tako mirne noči že dolgo ni bilo.

Dan mine ob plavanju, raziskovanju okolice in lenarjenju.

Popolan se premaknemo na drugo stran zaliva, da bomo nekaj bolje zaščiteni za SE, ki naj bi pihal ponoči.

Jaka je sam naredil navigacijo za premik, dvignil sidro in odjadral na novo lokacijo. Trakci na genovi so bili ves čas kot zalepljeni na jadro. Bravo Jaka.

Preplute milje danes: danes 2 (po logu 1) skupaj 1348 motor ima 5514 ur (0 novih).

6. avgust 2019, torek

Elba: Golfo Stella - Golfo di Procchio

Čez noč kakega hujšega vetra ni bilo, posledično niti vala ne.

Napovedan pa je veter z juga in to kar konkretno. Torej se premikamo na severno stran Elbe.

Odkar se Admiralica Lili ukvarja z vremenom, jaz pa imam skiperskega pripravnika je moj delovnik bolj lenoben.

Oziroma je bil, dokler ni pripravnik povozil ribiške boje in smo jo vlekli za sabo. Takrat sem pač šel v vodo pogledat, če je še kaj štrika navitega na vijak. Itak sem se moral umiti. Vse je bilo v redu in smo postanek izkoristili za kopanje sredi plave vode.

Veter se je lepo okrepil in jadrane okrog Elbe je bilo prav dobro.

Na dnu zaliva, kjer nameravamo prespati je kar dosti plovil in plaže so povsem polne. Za povrh je tam malo nižji hrib in tam najbolj vleče čez otok. Seveda gremo malo bolj na rob (na zahodni del zaliva) pred manjšo plažo in votlino. Gozd in samota je bolj po našem okusu kot pa glazba in marele na plaži.

A dno ni najboljše. Gosta trava raste na mehki podlagi, pod tem pa je trda podlaga in sidro ne drži dobro. Trikrat sidramo preden sem zadovoljen. Je le napovedano 20 vozlov vetra, kdo ve, koliko ga bo zares, ker se vetru zaradi fronte pridruži še termični veter s planin in se zadeva skanalizira po gorskih dolinah.... Terena ne poznam, tako, da sem raje previden.

Zvečer se nas vseh pet nabaše v dingota in na štiri vesla dobro napredujemo proti vetru. Če bi dal gor še motor je vprašanje, če bi bili še nad vodo. Na obali pa nas čaka dolg pohod do mesta. Kazen za sidranje v samoti.

No, je pa pica toliko bolj pasala.

Polni pice in sladoleda (in nekaj manj polni vtisov mesteca, ki je turistični instant in ga bom do jutri že pozabil) se vrnemo na Herona. Še kratko nočno kopanje, in spat.

Lep dan je bil.

Preplute milje danes: danes 22 (po logu 22) skupaj 1370 motor ima 5517 ur (3 nove).

7. avgust 2019, sreda

Elba: Golfo di Procchio - Golfo della Biodola

Izgleda, da z Malo tekmuje v tem, kdo bo delal krajše dnevne premike. Danes smo pluli 1,68 milje daleč.

Zjutraj je veter kar dobro zategoval barko in kar malo živčen sem vstal.

Sidro je celo noč dobro držalo, čeprav nisem bil srečen niti z dnom niti z dolžino ketne, ki sem jo lahko spustil.

A jutranji naleti vetra so povzročili, da se je vsakič, ko je reful priletel ravno v trenutku, ko smo bili v skrajni levi ali desni legi (torej postavljeni malo povprek na veter) sidro malo obrnilo in se s tem tudi malo premaknilo naprej. Tako smo prav počasi "orali" travo. Veter ni bil zares močan (okrog 15 vozlov), a sunki so bili do 30 vozlov in na sidrišču ni bilo preveč prijetno, zato smo se prestavili v sosednji zaliv. Samo na malo solent jadro smo leteli 7 vozlov. Tu je dno precej boljše, pa tudi vetra je manj. Očitno je na kopnem bolj ugodna konfiguracija terena.

Na kopnem so neki vojaški rovi in seveda gremo to pogledat.

Jaka je bil določen za plavalno ekipo ni bil preveč navdušen nad plavanjem, hojo in življenjem izven postelje nasploh. V celoti je upravičil svoje taborniško ime. Mu gre pa zato zasluga za odlična pečena jajca za zajtrk. Bo lahko ponavljal :-)

Preplute milje danes: danes 2 (po logu 2) skupaj 1372 motor ima 5517 ur (0 novih).

8. avgust 2019, četrtek

Elba: Golfo della Biodola - Portoferraio

Danes je na vrsti ogled glavnega mesta Elbe.

Baje je tako lepo, da je Napoleon od tu zbežal.

Ker je veter že obrnil in piha s severa (natančneje NNW) smo se odločili za premik od glavnega mesta in smo zajtrk imeli že v Portoferraio.

Motorček na dingaču je spet nekaj protestiral, a ker pametnejši odneha nas je nazadnje odpeljal na obalo. Napovedano je bilo oblačno vreme - kot nalašč za ogled mesta.

Seveda je nabijalo sonce in pihalo ni v mestu prav nič. Andrej je rekel, da je to zato, da znaš potem bolj cenit barko in ti ne pade na pamet, da bi se po nepotrebnem klatil po kopnem.

Glavno mesto je lahko "glavno", do "mesta" pa mu še dosti manjka. Sicer imajo par avtov in par ulic, a kljub vročini lahko vse prehodiš v slabi uri. S postankom za pivo in sladolead vred. Ja, če rineš gor v hrib gledat neke stare kamne traja malo dlje.

Videli smo bajto, kjer je stanoval Napoleon, a ker ga ni bilo doma nismo šli noter.

Smo pa zato včeraj jedli dober sladoled v sladolednici, kjer se hvalijo da pri njih Napoleon ni nikoli jedel. NIKOLI. Dobra marketinška fora.

V trgovini pa smo se zadržali precej dlje. Trgovina ima namreč klimo. Otvorjeni smo se odvezli do dingača.

Mestece je čisto simpatično. Malo je zanemarjeno, če pa ga gledaš bolj od daleč (recimo iz kokpita barke) je pa prav res lepo.

Za kopanje in piknik smo se odpeljali preko zaliva na lepši konec - pred pristaniščem res ni najbolje.

Piknik je bil dober. Edino tekmovaljevinje je bilo izpeljano neregularno. Tekmovala sta lokalno vino iz lepe buteljke (ki ga je izbrala ženska ekipa) proti še bolj lokalnemu vinu blagovne znamke trgovske verige v ličnem tetrapaku (ki ga je za izzivalca izbrala moška ekipa). Premočno je zmagalo vino iz buteljke, a je prišlo do protesta, saj so dame tetrapak pozabile dati v hladilnik misleč, da gre za sok. Po mojem so mamenoma goljufale, da ne bi slučajno zmagalo vino za 1,35€.

Veter s severa je kazal željo po tem, da bi delal valove, zato smo se vrnili pred pristanišče, kjer smo sicer boljše zaščiteni od valov vetra, a dobivamo valove trajektov.

Andrej je preveril vozni red trajektov za jutraj in med 6 in 8 uro jih je vsaj 15. Po tej ugotovitvi se je večji del posadke hitro spravil spat, saj po šesti uri najbrž ne bo nihče več spal.

prvi plov: 6 milj

drugi plov: 2 milj

tretji plov: 2 milj

skupaj danes: 9 (po logu 9) skupaj 1381 motor ima 5520 ur (3 nove).

9. avgust 2019, petek

Elba: Portoferraio - Porto Azzurro

Izkazalo se je, da trajekti jutraj ne delajo prav dosti hrupa in valov in smo lepo spali. Predvsem Jaka je pravi doktor spanja in svojo večščino dokazuje večkrat tudi čez dan. Odpravimo se na vzhodno stran Elbe, da bomo boljše zaščiteni pred NW vetrovi. Jadranje od glavnega mesta do rta Capo della Vita je zanimivo, saj nas trajekti "napadajo" od spredaj in od zadaj. Za rtom sidramo na prvi lokaciji, ki zgleda za silo zaščiteni in nismo edini. Zalivček je nabito poln plovil in ni prav miren. Val najde pot do nas in nas malo gunca. Po Vanjinem obveznem plavanju okoli otočka (mislim, da je plavala okrog večine otočkov, ki smo ih našli) smo se prestavili v mirnejši Porto Azzurro. Res lep zaliv. Tu smo kot na jezeru, voda pa je kljub temu lepa za kopanje. Gneče ni (v začetku), kasneje se zaliv napolni. Oddingiramo v mesto, ki je prav simpatično. Najdemo oštarijo, ki nam je všeč in čisto spodobno pojemo večerjo. Po obveznem sladoledu nas že vleče nazaj na barko. Zvečer smo še enkrat poizkusili no-name vino iz kartona in to, da je bil tetrapak cel dan v hladilniku mu ni dosti pomagalo. Še nikoli nam liter vina ni trajal tako dolgo. Večer zaključimo s partijo taroka. Danes prepluto: 15 (po logu 15) skupaj 1396 motor ima 5522 ur (2 novi).

10. avgust 2019, sobota

Elba: Porto Azzurro - Golfo di Follonica

Porto Azzurro je novo ime. Kraj se je prej imenoval drugače (kaj jaz vem kako, ampak če koga res zanima naj si pogugla). Tu je bil zloglasen zapor. Med drugim so bili tu na hladnem številni mafijci. Ko so zapor zaprli so se odločili za turizem.

Ampak ime kraja je bilo sinonim za zapor in to za turizem ni bilo dobro.

A si predstavljaš: "Živijo, kje pa si bil cel mesec?" "Na Dobu".

Očitno ne deluje in so se preimenovali v Porto Azzurro. Trik jim je še predobro uspel

No, danes je čas za premik na celinsko Italijo. Jako smo preizkušali v veččinah navigacije ampak se nam ni pustil zafrkavati. Na vprašanje v katero smer mora pluti, da pride iz Elbe na celino je rekel: Kamorkoli. Čisto v vsaki smeri pridemo slej ko prej na celino. Pametnjakovič.

Skoraj sva že zamenjala vlogi na Heronu. Jaz berem njegove mladinske knjige, on pa samostojno vodi barko, meša damam gin-tonike in priese kakšno pivo žejni posadki.

Takorekoč sem ostal brez zadožitev in sem prebral že vse mladinske knjige na barki.

Vetra je bilo danes bolj malo, najprej smo motorirali, potem motorsailali, potem jadrani na vsa tri jadra, nekaj pred ciljem pa je veter umrl in je spet zapel motor. Nisem pa imel kaj dosti pri tem, saj sem bolj opazoval in bral knjige medtem, ko je Jaka vozil.

Na cilju je učil ribe jesti riž.

Večerno kopanje so nam pokvarile meduze. Sicer je bila tista nenevarna vrsta malo večjih meduz - velikih klobučnjakov, a vseeno je bilo naše plavanje omejeno na kak meter od lojtre. Še Vanja se je odrekla plavanju okrog kakega otoka.

Danes prepluto: 18 (po logu 18) skupaj 1414 motor ima 5524 ur (2 novi).

11. avgust 2019, nedelja**Golfo di Follonica - Punta Ala - Elba: golfo della Lacona**

Zjutraj se naši barki približaja plavalec in nam nekaj razlaga.

Ko preklopimo iz Italijanščine na Angleščino zgodba dobiva vsebino:

Prosi za hrano. Bolj natančno za špagete (oziroma kakršnekoli testenine).

Ne, ni begunec, ki bi priplaval tako daleč na sever iz Afrike. Plaval je le od večjega potovalnega gliserja, ki je zasidran blizu naše barke.

Kuhajo kosilo, imajo vse, le špagete so pozabili vzeti. In kam greš na sidrišču po špagete? Jasno na jadrnico, ki se ji že od daleč vidi, da ji nič ne manjka in sedi kak palec nižje v vodi, kot je načrtoval njen arhitekt.

V zameno nam ponuja vino iz njegovih krajev.

Kdaj sem pa že rekel vinu rekel NE?

Takoj dobi kar kilo testenin iz Hoferja, na katerih piše: "Original aus Italien".

Z vrečko med zobmi odplava. "Nič hudega, če se zmočijo, itak jih bomo dali v vodo" še izjavi s stisnjenimi zobmi.

Kmalu se barki spet bližaja mokra glava. Ugibamo, če ima flašo ali ne. In če jo ima kam jo je zataknil. Upam, da ne v ...

Aha, flaša je. Kar v roki jo drži in plava žabico.

Dobra kupčija je bila tole. Za nas itak, z njih pa tudi. Brez paste bi jim kosilo propadlo.

Meduze so še, zato je kopanje kratko.

Vse se enkrat konča in danes prijatelji zapuščajo Herona.

Usmerimo se v marino Punta Ala in presekammo pot, ki smo jo načrtali pred enim tednom. S tem zašpilimo našo plovbo okrog Elbe. Krog je zaključen.

Elba je izpolnila naša pričakovanja. Če bi le bil še Napoleon doma...

Kam pa zdaj? Ja itak najprej nazaj na Elbo. Ta ima lepo vodo in lepe zalive.

Ker vetra skoraj ni z Lilimotorirava. Lili opere dva stroja perila, delava vodo, jaz malo operem barko.

Ko se ji bližava naju napada velika tolpa gliserjev in jadrnic, ki ob iztekajočem vikendu bežijo nazaj v domač pristan na celini.

En, dva, tri sva spet na Elbi in smukneva v zaliv, kjer še nismo bili. Elba je še vedno lepa. Gneče ni. Če bi se še tisti dve čehinji učili voziti dingija kje drugje (spodbudne krike dobivate tudi z matične barke) bi bilo že kičasto. Voda je topla. In čista. Meduz ni na vidiku.

Danes prepluto: 25 (po logu 27. Razlika je nastala v zadnji uri, ko naju je malo ustvljal tok.) skupaj 1439 motor ima 5529 ur (5 novih).

12. avgust 2019, ponedeljek**Elba: Golfo della Lacona - Golfo di Campo**

Danes se skleneva prestaviti le za en zaliv proti zahodu, ker je tam vas s trgovinami in kakšnim lokalom.

Vreme je nekam čudno. Napovedano je skoraj enako vetra, kot včeraj, le da je včeraj pihalo 5 namesto 10, danes pa 20 namesto 10. Izgleda, da je so prijatelji s seboj odnesli tudi lepo vreme.

Za prestavit se te 4 milje dvignem sidro. Nič ne vžigam motorja, saj itak piha iz zaliva na odprto. Razvijem malo solent jadro in pujsava 3 vozle. Potem pa 4, pa 5, pa .. Heej, a niso napovedali 10 vozlov vetra, zdaj pa vleče 20 s sunki do 26 (realnega vetra).

Na tisto malo cunjico jadram na trenutke tudi 7 vozlov.

V zaliv priplujeva, ko je tam kar gneča in se veliko dogaja. v 5 do 10m je globine je že vse zasedeno, kaka luknja se najde v 15m golboki vodi. Najdem lepo luknjo med barkami, ko ... isto luknjo najde očitno še ena jadrnica. Imajo nekaj prednosti in prihajajo na mesto že v veter, s sidrom na pol v vodi. Jaz bi pa moral še zaokrožiti. Pa ni panike, 50m bolj na odprtem je še prostor. Tako sidramo sinhrono, kot da bi se zmenili. Vse poteka brez panike kljub vetru. Pozneje sem ugotovil, da imajo profi skipperja. Midva sva sicer spregledala eno oznako na ketni in dala najprej preveč verige v vodo, a sva to hitro rešila.

Med tem en bučman vrže sidro na verigo mojega soseda. Profi skipper se dere nanj že vnaprej, a ga bučman ne sliši, ker spuščata verigo. Itak pa piha 20+ vozlov in se kaj dosti ne sliši. Še dobro, da mi je on zasedel mesto, saj bi sicer jaz bil zapleten s tem bučmanom v vozle iz verig in sider. Nakako se odvozlajo. Vendar šele po tem, ko je bučman začel dosledno upoštevati navodila profi skipperja. Potem mu še pomagajo sidrat. Dobro je, da so tvoji sosede na sidrišču prav sidrani.

Vmes malo dežuje, a ne dovolj, da bi opralo barko. Itak, da je parkrat zalilo prek palube, ko smo šli okrog rta.

Razmišljam, kako bi prišel do obale. Suh težko. Če grem na vesla nisem prepričan, da sploh pridem. Veter je malo upadel, a še vedno piha 15 z vmesnimi močnejšimi sunki. Na motor bi bil tudi moker od špricanja vode. Pa še ne zaupam motorju 100%, ko me je parkrat pustil na cedilu. Piha pa na odprto.

Nič. Na kopno gremo jutri. Škoda, da sva se sploh prestavila, prejšnji zaliv je bil lepši.

Študirava vreme in nama ni čisto jasno, kako bi elegantno prišla na Korziko ob takih napovedih.

Danes prepluto: 4 (po logu 3) skupaj 1443 motor ima 5529 ur (0 novih).

13. avgust 2019, torek**Elba: Golfo di Campo - naravna plaža, vzhodni krak**

Noč je minila brez zapletov kljub množici bark na sidrišču in dokaj močnemu vetru.

Dopoldan greva v trgovino. Malo naju sicer šprica na dingaču, a motorček dela brez pripomb. Razmišljal sem celo o tem, da bi šel kar s Heronom na pomol (imajo celo tranzitni pomol, a je tam prostora le za 4 do 5 bark) v upanju, da je kdo sprostil kako mesto. Na srečo tega nisva naredila. Ko se z dingačem peljeva mimo sva priča precejšnji gneči. Vsaj 3 barke krožijo pred pomolom in iščejo način, da se kam prislonijo. Malih čolnov je pa toliko, da bi se skoraj lahko sprehodil čez cel zaliv iz čolna na čoln. Nekako se veževa z dinotom med ostale dingije na čelo manjšega pomola in se zrineva na obalo.

Hiter šoping in nazaj na barko. Prestaviva se za eno miljo pred plažo, ki je za hribom na vzhodnem delu zaliva. Tu je precej bolj mirno. Manj je vala (ker sva sidrana bližje obale, s katere piha veter), pa tudi veter se mi zdi nekaj manjši zaradi višjega hriba.

Odločitev je padla: Jutri zgodaj zjutraj greva na Korziko in sicer direktno na njen jugovzhodni del. Bastia (na severu Korzike) odpade, zahodna stran je zaradi vetra te dni itak nemogoča. Imava dobrih 80 milj, torej morava zgodaj na pot.

Vremenarji si niso enotni o tem koliko bo vetra. Napovedujejo vse od 0 pa do 25 vozlov.

Tule bi moralo biti 5 vozlov, instrumenti pa ni kažejo 15. Upava na ne prehudo morje, bomo videli, kako bo.

Nad Evropo je pač vreme te dni precej nestabilno in so napovedi negotove.

Danes prepluto: 1 (po logu 1) skupaj 1444 motor ima 5529 ur (0 novih).

14. avgust 2019, sreda**Elba: Golfo di Campo - Korzika: Golfe de Pinarellu**

Za tole pasažo sem si nastavil budilko ob petih.

Pa je nisem rabil. Ponoči se je namreč od nekod prikradel swell in naju zbudil.

Ob dveh ponoči sme si rekel - če se že spati ne da je bolje, da plujem, kot da se tukaj guncam.

Spala sva v zadnji kabini (je večja postelja in bolj mirno) zato dvignem sidro brez prižiganja motorja, da ne zbudim Lilike.

Ko pogledam proti kokpitu je ona itak že na krmilu. Lepo še piha, točno krma bo, zato razprem le genovo in se odpeljem iz zaliva.

V začetku je jadranje prijetno, vetra je dovolj za 4 do 5 vozlov hitrosti in za to, da drži barko stabilno na valovih. Guncanja je bistveno manj.

A le za kratek čas. Veter ugaša, valovi pa se krepijo. Izgleda, da je swell prišel iz Ilijaka med Korziko in Sardinijo, kjer je na vetrovni kartah že par dni vse rdeče (se pravi, da piha kot pri norcih). Mistral iz Lijonskega zaliva se v tem prehodu dostikrat močno okrepi in nato zavije ob Korziki navzgor. Drugi krak vetra pa gre po severni strani Korzike in potem navzdol. Vzhodna stran visoke Korzike tako včasih dobi veter s severa, včasih z juga, včasih pa ga ni, ostane pa swell iz obeh strani.

Morje je precej prazno. Ena jahta, ena ladja v daljavi. Drugega prvih 5 ur nič.

Le kak utrinek se zapelje čez nebo. Utrinkov bi videl precej več, a je polna luna in noč je svetla, del neba pa pokrivajo raztreseni oblaki.

Kmalu zapoje motor in vse možne kombinacije jader.

Nekaj časa vozimo krmo, pa leve uzde, pa desne uzde, polkrmo, orco, pa veter čisto v nos, na trenutke je bonaca...No, dolgčas mi na tej pasaži ni.

Se vidi, da se med sabo tepeta dva vetrova in se srečujeta na naši poti. Zato sva tudi toliko študirala, kdaj bi to pasažo opravila, saj so različni modeli napovedovali vse živo. In vse živo smo tudi dobili. Po nekaj iz vsake napovedi. Le (pre)močnega vetra ni bilo. Celo noč nisem videl kaj dosti nad 15 vozlov, večino časa pa le okrog 5 vozlov. Zato imamo prižgan motor večino časa in v glavnem motorsailamo. Če hočemo narediti 80 milj v enem dnevu si ne moremo privoščiti hitrosti okrog 3 vozle.

Je prav zanimivo, kako v visokih valovih barka samo na jadra in s šibkim vetrom nikakor ne more dobiti hitrosti. Ko že misliš, da bo šlo prideta dva večja vala, se razlijeta čez palubo in povsem ustavita barko. preden znova spelje je tu že nov val.

Ob mali pomoči motorja (sploh ni treba dosti obratov) pa se ves čas premikamo in si ustvarjamo svoj navidezni veter, ki ga jadra s pridom izkoriščajo.

Tokrat imava nekaj časa celo tok v svojo korist in hitro napredujeva.

Seveda pomaga tudi to, da sva štartala ob dveh ponoči in ne ob petih, zato že ob 16 uri vrževa sidro v zalivu Pinarellu. To je pet milj severno od Porto Vecchio, ki je bil najin prvotni plan, a je zaliv preveč lep in miren, da ne bi ostala tu.

Zaliv je lep in swell ne prihaja noter. Je pa očitno tu v navadi (o tem piše tudi v peljaru), da tubajo, smučajo, surfajo in kar tako glisirajo kar med sidranimi barkami.

Voda je krasna. Prozorna in topla.

Danes prepluto: 76 (po logu 80) skupaj 1520 motor ima 5540 ur (11 novih).

15. avgust 2019, četrtek**Korzika: Golfe de Pinarellu - Baie de San Ciprianu**

Po včerajšnji dolgi pasaži se danes prileže bolj lenoben dan.

Prestaviva se v drug zaliv za katerega Heikel pravi, da je voda tako čista in prozorna, da misliš, da je preplitva in da bi kar hodil po tleh.

Verjetno bi to tudi videli, če ne bi bilo toliko vetra (večinoma okrog 20, max 25), da so povsod bele koprene in valovi. K valovom prispevajo še lokalni "športniki". Ker se na odprtem pač ne da smučat, surfat in vozit na banani ali tubi, to počnejo med sidranimi plovili. Čudno, da ni več nesreč. Eni glisirajo na polno, drugi malo upočasnijo, tako da so v polizpodrivnem načinu. Če je to RIB dolžine 8m in je notri 10 ali 15 ljudi je val kar konkreten.

Kaj hočemo. Je pač avgust.

Voda je res lepa, a ker toliko piha se kopava le v higienske namene.

Na kopno ne greva, bi naju preveč zalivalo. Jutri. Mogoče.

Tega vremena še nisva naštudirala in očitno ga vremenoslovci tudi niso, saj so napovedi vsakih nekaj ur čisto drugačne, realno stanje pa se ujema z nobeno od njih. Kot bi napovedi vlekli iz klobuka. Upam, da enkrat potegnejo ven "stabilno in lepo poletno vreme s tremi bofori vetra".

Danes prepluto: 5 milj (po logu 4) skupaj 1524. Motor ima 5541 ur (1 nova).

16. avgust 2019, petek**Korzika: Baie de San Ciprianu - Porto Vecchio in nazaj**

Ponoči se nanadoma zbudim.

Nič ne slišim. Kaj je to?

Barka ne škripa, veter ne tuli, štraji ne pojejo, val ne pluska ob trup.

Ali sem oglušel?

Ne. Veter je ugasnil. Tako nenavadno je, da je naenkrat tišina, da sem se od tega zbudil.

Zaspim nazaj, veter kmalu spet zapiha. Vse je po starem.

Najlepša jutra so zjutraj. Moj nečak tega ne ve, ker pač vsa jutra prespi. No, on prespi še večji del dneva, a to je že druga zgodba...

Skratka: Sončni vzhod, zaliv je miren in spokojen, veter je nežnejši, valovi so manjši. Voda je res noro prozorna, vročine še ni, lepo je. ZZZUUUUUUUMMMMM !!!!! Špljac. Jurtanjo romantiko preseka jet s polnim plinom. No, danes so začeli zgodaj. Mogoče gre na kopno po sveže bagete.

Danes greva pogledat mesto. Potro Vecchio. Kakih 5 milj daleč je. Dvigneva sidro in odjadrava. V krmo iz zaliva, polkrma mimo čeri, v bok do naslednjega zaliva in laška orca v zaliv. Tam pa raje na motor poiščeva prostor za sidranje. Globine so tu problem. V glavnem je globina kakih 5 ali 6 m, a vmes pade pod 4, povsod okoli pa so posejane plitvine in čeri. Je treba gledat in pazit.

Mesto je seveda na hribu. In jasno, da sije sonce, saj je vendar poletje. In temu primerno je seveda vroče. In rineva gor. Okolica je precej bolj zanemarjena, kot sva je navajena v Italiji. Grejo se nek elitni turizem, a jim vse na pol razpada in propada. Če bi razpadal grad iz 16 stoletja bi že razumel, a da razpadajo stari štedilniki in pralni stroji v zaraščenih in zanemarnjenih dvoriščih jim pa ni ravno v čast. Na vrhu je nekoliko bolj urejeno, a preveč zmetano na kup in namenjeno instant turizmu. Ena lepa cerkev, par zanimivih ulic in polno trgovinic, bifejev in okrepčevalnic. No, ja, a smo za to rinili v hrib? Vsaj prigrizek in sladoled sta bila dobra. Ker smo v Franciji sem seveda jedel kostanjev sladoled. Dober.

Potem pa še malo v trgovino. Zamislil sem si kako večjo trgovino in tu imajo E.Leclerc. Jasno, da je malo ven iz centra. Lili je že kar malo slabe volje zaradi pešačenja po soncu, jaz se veselim klime v šoping centru in bogate izbire specialitet.

Nakupiva nekaj mesa, sira itd in nazaj na barko.

Plovba iz zaliva je adrenalinska. V zaliv se namreč vali pravi stampedo plovil. Od večjih jaht, do gliserjev vseh velikosti, pa jetov, in kaj vem kaj še se vali noter. Plovni kanal je pa ozek. Še dobro, da sem na jadra in se mi ni treba ves čas umikati - saj z mojo hitrostjo 5-6 vozlov se bi itak težko. Ta mali švigajo povsod. Aja, da najameš jet tu ne rabiš izpita ali predznanja. Dovolj je kreditna kartica. In to se na vodi zelo pozna.

Po razmisleku kam bi šla se odpraviva v isti zaliv, kjer sva spala zadno noč. Je dokaj bobro zaščiten in voda je lepa.

Danes prepluto: 10 milj. 5 tja in 5 nazaj. Po logu tudi 10, le da 4 tja in 6 nazaj zaradi toka. Skupaj 1534. Motor ima 5543 ur (2 novi).

17. avgust 2019, sobota**Korzika: Baie de San Ciprianu - Golfe de Porte Novo**

Danes greva pogledat še kak lep zaliv malo proti jugu.

Tu je premikanje pogojeno z vremensko napovedjo in očitno ne razmišlja le midva na tak način. Na eni francoski kovinski jadrnici - nekaj daljša je od naše in po izgledu sodeč je že videla nekaj sveta kruza starejši par, ki ima psa. Pes se vedno jezi in besno laja na vse, ki glisirajo preblizu njihove barke. Takoj nama je postal simpatičen. Že nekaj dni imajo

isto ruto kot midva. Včeraj so šli celo v PortoVechio in nazaj v isti zaliv, tako kot midva in ko se danes prestaviva za 10 milj so spet tu, v istem zalivu.

Očitno imajo berejo isto knjigo in študirajo iste vremenske napovedi.

Jadranje v ta zaliv je bilo lepo, vetra je bilo dovolj, a stampedo motornjač je tu neverjeten. Ker sva se premaknila le za 10 milj in ker je obala tu izbočena nisva šla daleč od obale. Po isti poti drvi vse živo od 4 do 40 metrov in čez, od enega trupa do treh, od jader do motorjev (ali dveh ali treh). In to v obe smeri. Danes sem prvič videl na AIS-u novo opozorilo, ki je bilo nekako takole: Imate veliko število alarmov, ali si ne bi raje spremenili nastavitvev za alarme.

Hja, itak mi v tem profilu piska samo, če obstaja nevarnost trčenja prej kot v 3 minutah, na manj kot 0.1 milje in če se vsi premikamo hitro. In alarmov je več, kot jih lahko ugašam. Ko te tri jahte prehitevajo (ena po desni, dve po levi) na razalji nekaj metrov in se vmes tlačijo še gliserčki ti nasproti prihaja horda iz druge smeri. Pravi prometni kaos. Manjša plovila skačejo na valovih, ki jih delajo ta veliki, večji se le zibajo.

Ena jahta, ki me je prehitela je delala še posebno velik. val in sem poizkusil, če lahko s Heronom (14m in 12ton) surfam na valovih. Ni mi čisto uspelo, je pa hitrost plovbe na valu narasla iz 6 na 7 vozlov.

Zaliv je krasen. Tu ni na obali skoraj ničesar. Predvsem ni nobenega centra za vodne športe. Samo skale in gozd in čista prozorna voda, in po tleh mivka, par skal in kaka čer, da ni dolgčas in da se ribe lahko kam skrijejo.

Na koncu zaliva je plaža, a ni organiziranih marel in ležalnikov.

Temu primerna je tudi klientela v zalivu (jasno, da je zaliv dokaj zaseden, saj je avgust). Večina se je sem prišla kopat, sončit in si spočit živce. Popoldan popusti še veter in na dnu se vidi vsak kamenček. Voda pa sploh ni razorana od jetov in gliserjev.

Prava poletna nirvana. Še pes na železni jadrnici nima na koga lajat in lepo drema.

Lili se je šla skoraj v temi še enkrat kopat. In to ne prvič ali drugič danes.

Še vertu se ne ljubi več nažigat. To sicer izkoristijo komarji, kakšen v mraku prileti do barke.

Lili enega počí prav klasično, a jaz jih raje čakam s sredstvi, ki jih Ženevska konvencija prepoveduje v bojevanu. Bojni strupi.

Forth je slovenski izdelek, a deluje tudi tukaj. Vključim ta mali inverterček in kmalu na barki ni več komarjev.

Danes prepluto: 11 milj. Po logu tudi 11. Skupaj 1545. Motor ima 5544 ur (1 nova).

18. avgust 2019, nedelja

Korzika - Sardinija

Včeraj je bil lep dan, danes je še lepši.

Spala sva v miru, vala ali swela ni bilo, vetra tudi ni bilo veliko.

Med Sardinijo in Korziko imajo Italijani narodni park Madalena, kjer pobirajo vstopnino 30€ dnevno. Francozi pa so jim dali kontro in na sosednjem otočju (ki izgleda do pike isto) vstopnine ne pobirajo. Samo, da sosedu koza crkne.

No, nam je prav, gremo gledat pač francoski park.

Jadranje na jugovzhod je krasno. Samo na genovo zjutraj jadrava z 10 - 15 vozli vetra v bok, obkroživa otočje in si po obratu z vetrom v laški orci ogledujeva še drugo stran otočkov. Lili, ki ima raje skale kot ljudi je naredila cca 100 fotk.

Približava se skupini malih otočkov in vrževa sidro. Plovba tu je kar zanimiva, saj je okolica posejana s stotinami skal. Nekatere gledajo iz vode, nekatere pa se skrivajo tik pod površino in prežijo na nepredvidne skipperje.

Zraven naju se potem zasidra barka Sir Baden Powell - 40 meterski schooner narejen v starem stilu, kot iz časov velikih raziskovanj. Na tej ladji sva pred 10 leti preživela en teden kot potnika. Z njimi smo se potapljali po Balearih.

Spustiva čoln in jih greva pozdravit.

Lastnik je bil žal odsoten (s čolnom je šel nekam), drugih itak n epoznava, tako da izmenjamo le nekaj stavkov in greva naprej. Z dingačem se voziva med balvani in čermi. Okolica je fascinantna. Na nekem otočku se še vidi, kje so stari rimljani lomili velike bloke kamnov (morda za obeliske) in tam pustili ležati na pol obdelane bloke. Med otočki je kar hiter tok, tako da sva vesela, da imava motorček in nisva na vesla. Polna vtisov se vrneva na barko.

Kam pa zdaj? Nepovedan je jugovzhodnik, a zaenkrat poha še sever-severovzhodnik. Takoj sva enotna: nazaj k Italijanom na Sardinijo.

Veter se je med tem okreplil in samo na genovo letimo 7 vozlov po GPS-u, a log večino časa kaže vsaj en vozlov več. Tu je res kar močan protitok. Še dobro, da je dovolj vetra. AWA (kot navideznega vetra) je 60°, kar je za Herona in malo raztegnjeno genovo prava poslastica.

Ko prvič vrževa sidro ne prime. Trava je gosta, pod njo pa je kamenje (na karti piše weed + rocks).

Malo še zakroživa po zalivu in najdeva lep nezaseden prostor z mivko na tleh. Nisva tako na samem, a je dno precej boljše za sidranje. Očitno je razlog, da tam, kjer sva poizkusila najprej ni bilo nikogar.

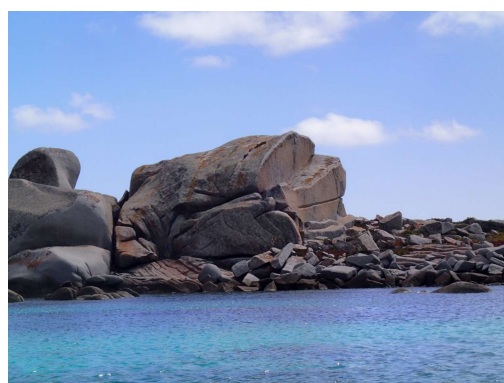
Zaliv je meka za kajtarje in po zalivu jih šviga cel roj. Eni tudi na foilu. Mene ne motijo - saj niso jeti in niso hrupni.

Na žar vrževa en lep kos krave in po dobri večerji se nama ne ljubi več nikamor.

Si bova jutri pogledala okolico. Morda.

Danes prepluto

Golfe de Porte Novo - Ile Cavallo: 14 milj. Po logu 14. Skupaj 1559. Motor ima 5545 ur (1 nova).
 Ile Cavallo - Liscia 11 milj. Po logu tudi 13. Skupaj 1570. Motor ima 5546 ur (2 novi - v glavnem raziskovanje otočkov).
 Skupaj danes: 25 milj. Po logu 27. Skupaj 1570. Motor ima 5546 ur (3 nove).

19. avgust 2019, ponedeljek

Sardinija: Liscia - golfo di Arzachena

Še en lep poletni dan.

Zjutraj rabim kar nekaj prepričevanja, da Liliko spravim v čoln, da greva na obalo.

Peščena obala je razdeljena na cone: kopalci / windsurferji / kajtarji privatno / kajtarska šola.

Potegneva dingača na obalo (kasneje prebereva, da se to ne sme) in se sprehodiva po krasnem rožnatem pesku.

Pesek ni drobna mivka, velikost zrn je od 2mm do 5mm. Krasno odpade z nog. Sipine se raztezajo nakih 50 od 100m od

obale in tvorijo hribčke in doline. Dalj, kot je obala, več je vmes restlinja.

Odhod, danes greva ob Sardiniji še malo navzdol (na jugovzhod), čeprav je od tam napovedan veter. Ampak admiralica bi rada še enkrat videla Costo Smeraldo (smaragdno obalo), da bi se potem bogatuni lahko hvalili, da so videli Herona.

Ni daleč. Malo se da jadrat, večino greva na motor, ker je direkt v veter. Proti valovom, toku in vetru pa jaz ne bi orcal po kanalu, kjer je gostota plovil taka, kot gostota avtov v Ljubljanskem BTCju.

Približava se najinemu ciljnemu zalivu. Sosed na sidru je SY A (največja jadrnica na svetu - 150m dolga) v lasti Ruskega mogotca. Iz zaliva je izplula štirinadstropna jahta, pa izgleda, kot tender Aja.

Meni A ji všeč. Raje imam bolj ozke in elegantne linije in predvsem manj nadvodja.

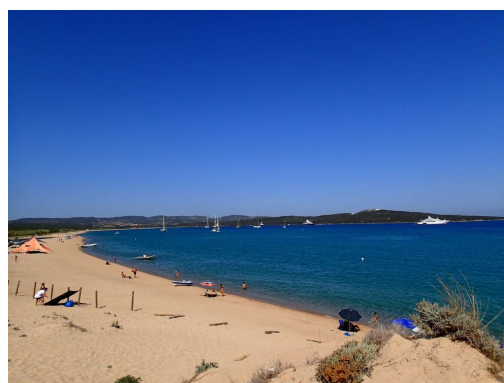
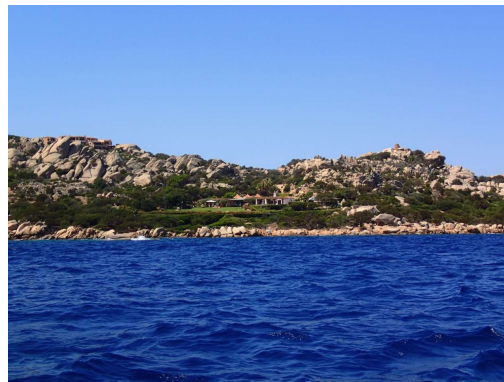
Kasneje se presidrava globlje v zaliv (k manjši 53m dolgi elegantni črni lepotici) predvsem zato, ke rupava, da bo globlje manj vala, ki ga povzročajo velike jahte, in da bo zvečer bližje z dingačem za na kopno. Voda tu ni več tako lepa, ampak vsega pač ne moreš imeti.

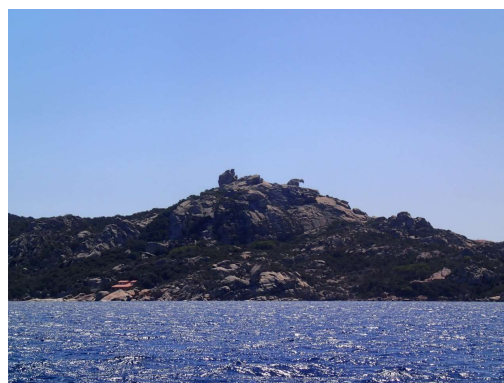
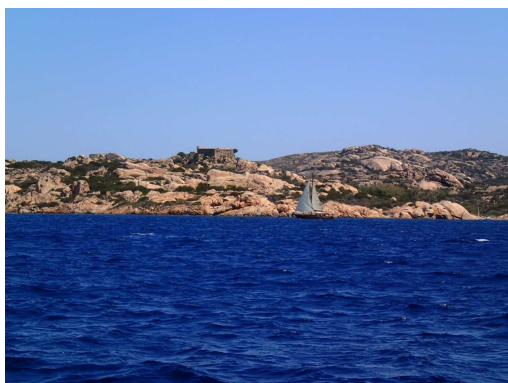
Zvečer oddingirava na obalo (uspeva pustit čolniček v marini) in s esprehodiva po mestu/vasi/naselju Cannigone. Kupiv apar stvari in prijazno prodajalko vprašava za nasvet kam na večerjo. Svetuje nama ribjo restavracijo, ki deluje precej na visokem nivoju, a cene so glede na lokacijo normalne. Jeva odlično.

Medtem se je veter precej unesel, jahte pa so tudi nehale delati kažin in suha pridingirava na barko.

Še tole grapo s kavo spijem, pa greva spat.

Danes prepluto 12 milj. Po logu 10+x (ker se je kolešček zataknil dobro miljo ni kazal hitrosti).Skupaj 1581. Motor ima 5548 ur (2 novi).

20. avgust 2019, torek

Sardinija: golfo di Arzachena - Liscia Di Vacca

Noč je bila mirna, zjutraj pa začnejo prve jahte že zgodaj zapuščat marino in zaliv vzvalovi.

Veter piha z jugovzhoda, torej bo polkrma iz zaliva. Brez motorja dvignem sidro in odvijem genovo.

Počasi gre, a saj nimava daleč. Vzhodna obala zaliva je razgibano gorata zato je veter neenakomiren. Heronova hitrost niha med 2 in 6. Tako lepo pujsava mimo megajaht, tudi mimo SY A, največje privatne jadrnice na svetu, ki je baje vredna 400 mil. EUR.

Pijeva kavico in gledava kako na Aju na stranskih balkonih v foteljih in pod senčniki sedi nekaj gostov (niso v uniformah, tako kot vsa posadka) in tudi srebajo kavico (no malo ugibam, lahko imajo tudi čaj). Njihova barka je sicer nekaj tisočkrat dražja od naše, a uživajo isti pogled, dihajo isti zrak in srebajo podobno kavico. Edino skodelico si morava midva sama pomiti. To že ni vredno tisočkratnika v ceni.

Iz zaliva natrimam jadro na orco, tu je veter bolj svež in lepo letimo. Za tack (obrat proti vetru) bi zaradi solent pripone moral genovo zvit in jo po obratu na novo razviti. Tega se mi pa danes ne da.

Zato malo podaljšam orco, nato pa narediva lep obrat z vetrom (jibe). Pri tem jadro zdrsne v ozko špranjo med prednjo

pripono in solent pripono in ga ni potrebno narolati. Seveda je potebno nekaj koordinacije med krmilom, popuščanjem ene škote in zategovanjem druge škote. Ampak s Liliko sva uigran par za take manevre. Edino šalco s kofetom je bilo treba odložiti. Še vedno boljše, kot na motor.

Po obratu se "splaziva" med obalo in manjšim otočkom. Otoček je sicer 500m od obale, a je le 200m dovolj globoko za naju sicer pa polno čeri. Ob gneči hitrih in velikih plovil in vetru ki n a hribovitem terenu spreminja smer se mi je prehod zdel ravno še dovolj širok.

V novem zalivu je nekaj plovil in par boj. Približam se mestu za sidranje, ko se vseeno odločim, da prižgem motor in zživem jadro. Za moj okus je malo preveč plovil in čeri, da bi sidral na jadra.

Čez dan pridrvi flotica treh malih jadronic šole jadranja. Oni pač sidrajo na jadra. Je pa res, da je na vsaki barkici posadka šestih navdušencev ter da so barkice male. Morda sploh nimajo motorja.

Popoldan se spravim še k delu. Montiral bom še dva vinča (zraven primarcev bom dal še en par vinčev, da si olajšam delo z dvojnimi prednjimi jadri. Danes sem malo razmišljal, malo meril, vrtal in epoksiral (samo z aen vinč). Jutri pa dalje. Naj se epoksi posuši.

Danes prepluto 6 milj. podatka po logu nimam (kolešček se danes ni vrtel, je vmes prišla ena travica).Skupaj 1587. Motor ima 5548 ur (0 novih).

Aja, bom kasnej edodal še par slikic.

Na balkonih pijejo kavo

V le nekaj letih so jo dvakrat prebarvali

400 mil € je veliko denarja

21. avgust 2019, sreda

Sardinija: Lisca Di Vacca-Cala di Volpe-Gulfo Pevero

Danes gremo na izlet. Lili bi si rada ogledala par lepih zalivov, kjer sva pred leti že bila, a sva tako hitela mimo, da nisva nič videla.

Še prej pa preverim, če se je epoksi posušil. Samo pol urce, rečem Liliki. Ne verjame mi povsem. Me pozna.

Epoksi je trd. Grem po orodje. Zvrtam luknje, povsem razstavim vinč na prafaktorje, saj že dolgo ni bil dobro očiščen in namazan, grem po mast in olje. Lili mi prinese računalnik, da pogledam plonk listek (pdf sheme vinča, saj so ene rinke lahko zgoraj ali pa spodaj) in se lotim montaže. Vinč je spet v enem kosu. Grem po Kent, grem po dodatne cunje in čistilo

za Kent, poiščem daljše vijake, montiramo na barko.

Začuda poteka vse bolj ali manj po planu in dobre 3 ure kasneje je vinč zmontiran in delujoč.

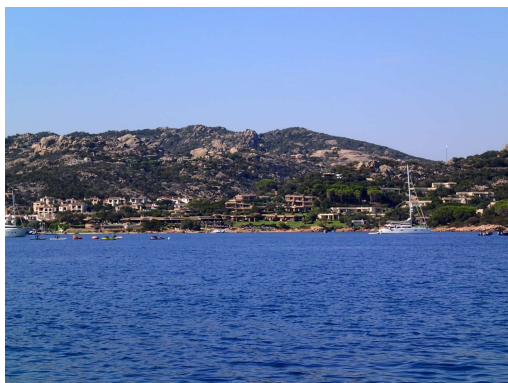
Na hitro pospraviva in dvigneva sidro. Jeva med jadranjem. Lili popeče kruhke, jaz poizkušam hkrati jesti, jadrati (in preizkušati nov vinč) in se umikati stotinam čerem in gliserjem. AIS itak ves čas piska, vsak trenutek smo v nevarnosti trčenja z več plovili. S katerimi niti ne vem, ker je ponavadi na ekranu 150 do 200 tarč. Neuporabno za takole obalno plovbo v najbolj turistični destinaciji Italije sredi avgusta. Kjer so najožji prehodi Pershingi upočasnijo - takrat pa res delajo največji val.

Ko prideva do Cale di Volpe je SY A že tam. Izgleda, da so nas prehiteli, ko sva montirala vinč. Verjetno so prisluškovali, ko sva včeraj delala načrte kam greva. Pe še Black Pearlu so očitno povedali kam naj grejo, da bodo videli Herona. No, za zvečer si izbereva drug zaliv in za nama se tja spet pripelje A. Pa dobro, a oni tudi berejo moj dnevnik?

Še dobra večerjica na Heronu, zvečer se dnevni gostje odpeljejo in v zalivu zavladava normalen mir. No, sma sicer nisva, saj je avgust, a prostora je dovolj, da se da dihat. Gledava sosedovega kužka, ki čuva barko in jezno laja na galebe, če se preveč približajo. Ko en ni takoj odletel je kuža kar v vodo skočil od besa. potem pa se s prednjimi tačkami drži za lojtro in čaka, da lastniki opazijo, da ga ni več in ga potegnejo nazaj na barko.

Danes prepluto 16 milj, skupaj 1604. Motor ima 5551 ur (3 nove).

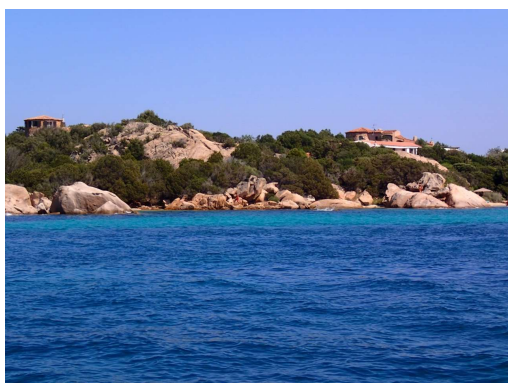
Aja, bom kasnej edodal še par slikic.

Čeprav je precej poseljeno je arhitektura zelo diskretna

Take barke so bolj po mojem okusu kot A

Res mi je všeč ta način gradnje. Šel ko si povsem blizu opaziš poslopja.

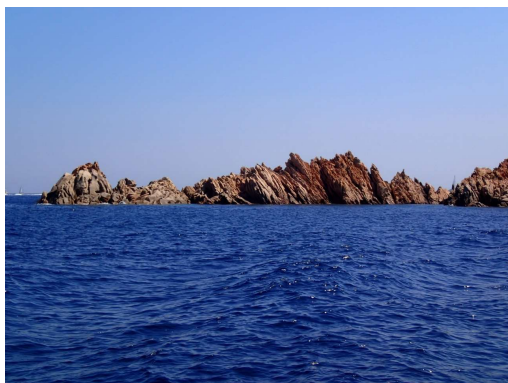
Oba vinča sta zelo blizu skupaj, a drugače ne gre.

Ko imaš res veliko denarja ga ne kažeš več navzven.

Da imaš v kokpitu mir pošlješ vseh 5 otrok kar na bum. Kako so bili veseli.

kakih špičastih skal je vse polno tako nad, kot pod vodo

Black Pearl je zasnovan podobno, kot starejši Malteški Sokol. Seveda je večji..

22. avgust 2019, četrtek

Sardinija: Gulfo Pevero - Lisca Di Vacca

Še vedno se zadržujemo na severovzhodu Sardinije.

Na Balearih so prepovedali sidranje v nekaj lepih in varnih zalivih, kamor sva hotela iti, zato morava poizkati primeren trenutek za prečenje iz Sardinije na Menorko.

To je cca 200 milj plovbe (časovno je to cca 40 ur) po odprtem, ko si povsem izpostavljen mistralu iz Lionskega zaliva. Ta zna dvigniti visoke valove in dobiš jih z boka. Tu je že prevrnilo velik potovalni katamaran (ljudje so umrli), in razbilo okna na kruzerki (poškodovani potniki), zato je treba to pot jemati z vsem spoštovanjem.

Pred prečenjem pa je še en dan plovbe skozi Bonifacij (ožino med Sardinijo in Korziko), kjer se veter okrepi in največkrat piha iz zahoda.

Tam so zaščitena območja, kjer se ne sme pluti, malo je sidrišč, pa še ta so slabo zaščitena.

Pravijo, da v avgustu nimaš kaj iskati na Balearih (sploh zdaj, ko so prepovedali sidranje v nekaj zalivih), če nisi pripravljen dati po 300 eur na noč v marini, če sploh dobiš prostor. Zato sva še tu in planirava prečenje proti koncu meseca.

Tu so zbrani vsi ta veliki. Če se drugod fantje igrajo z droni se tu (malo večji fantje) igrajo s pravimi helikopterji.

Marsikatera jahta ima pomožne čolnice, ki so večji od Herona, nekatere imajo helikopterje ali podmornice.

Danes zjutraj pogledam iz barke in v zalivu se bohoti največja jahta na svetu. čez 150m je dolga, kar 85 ljudi šteje posadka!

Privezala se je na bojo v zalivu.

Boja je velika (po moje cca 3m). Kako je pritrjena na dno pa ne vem. Verjetno ne na malo betona v avtomobilski gumi s kavljem iz gradbenega železa.

Dopoldan je vreme še lepo, zato se kopamo, potem pa odjadramo v znan zaliv, saj je napovedano nestabilno vreme in hočemo imeti varno zavetje. Celo pot prejadrava, Lilika je bila kar malo nejevoljna, saj motor ni delal niti toliko, da bi segrel vodo za pranje brisač.

Popoldan je oblačno, vmes nekajkrat dežuje po 5 minut, a ne dovolj, da bi opralo barko.

Danes sva jedla pikantne klobase s Korzike, matevža in kislo zelje. Zanimivo, kako zapaše zimska hrana, če se skrije sonce, čeprav je še vedno 28°C.

Danes prepluto 5 milj, skupaj 1608. Motor ima 5551 ur (danes 0 novih).

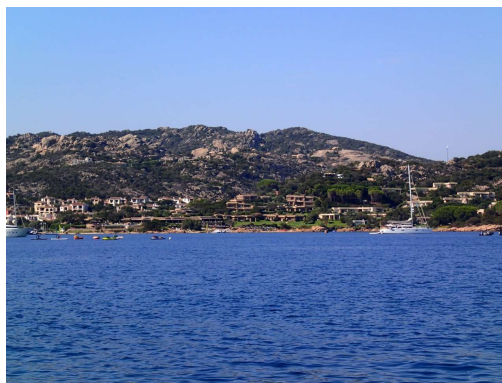
Takole jadramo z vetrom na obe prednji jadri (slika ni od danes)

Pogledam iz barke in tole. Tako velika, da ne gre na sliko.

Tale je bolj po mojem okusu.

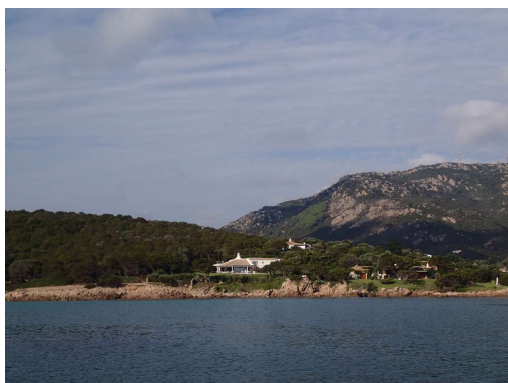
Je treba dobro pogledat, da vidiš kaj so skale in kaj so stavbe.

Pa na bojo je privezana. Mornar se je peš sprehodil po bulbu do boje. Žal nimam tega na sliki

Še pogled nazaj, ko zapuščano zaliv.

Lepo zakrito pogledom

Čeprav je velika vseeno pleše na boji. Samo bolj počasi

Potem jadraš mimo take moderne lepote, a se ti zdi čisto mančkena. Vse ja relativno.

23. avgust 2019, petek

Sardinija: Lisca Di Vacca - Porto Puddu

Še dobro, da se admiralica ukvarja z vremenom.

Aja, pri nas je tako: Jaz sem kapitan, Lilika pa je admiralica.

Jaz odločam koliko verige spustimo in koliko se zategne jadro, ona pa kje bo plula naša flota. :-)

Današnji pogled na vremenske karte pokaže, da je okrog nas precej dežja in neviht - tako južneje kot severneje od nas, pri nas pa je vreme lepo.

Tudi ponoči ni bilo nič posebnega. Ene dvakrat je veter malo zažvižgal, sicer pa je bilo super mirno.

Za to noč se bo treba spravit v zelo varen zaliv, saj je izdano opozorilo za nevihte. Potro-Puddu izpolnjuje vse pogoje.

Pravijo, da je treba na barki vsak dan narediti vsaj en projekt, sicer imaš naslednji dan tri (in ne dva).

Današnji podvig je bilo čiščenje črne strojne masti z zadnjih pripone. Da so pripone pošmirane sem ugotovil šele takrat, ko je gondoljer zanihal na pripone in potem na jadro in pustil črne madeže na novem jadru. Šmir je na zajle prišel ob spustu barke v morje, saj so se zadnje pripone dotikale žičnih vrvi dvigala. Najprej poizkusim s čakljo, a ne dosežem. Potem navežem krpo okrog pripone, ter jo s pomočjo dvižnice in še ene vrvi vlačim po priponi gor in dol.

Projekt je uspel in zajle so čiste in ni mi bilo treba plezat po njih. Jasno, da sem to delal med plovbo. Zakaj bi nekaj počel na sidru v mirnem zalivu, če lahko naredim stvar bolj adrenalinsko. Na sidru raje gledam prišleke, kako sidrajo. Boljše kot televizija.

Zaliv je super. Dobro zaviti, notri je še en manjši otok za katerega se da sidrat.

Seveda nisva edina, ki nama je zaliv všeč, a mislim, da nismo preveč natlačeni.

Sonce je bilo povsem rdeča krogla, ko je padalo za obzorje. Po nebu se podijo oblaki vseh oblik. V daljavi se občasno kaj zabliska, a admiralica pravi, da se bo verjetno ustavilo preden nas doseže.

Danes prepluto 11 milj, po logu tudi 11. Skupaj 1619. Motor ima 5553 ur (danes 2 novi).

Lepe vulkanske skale

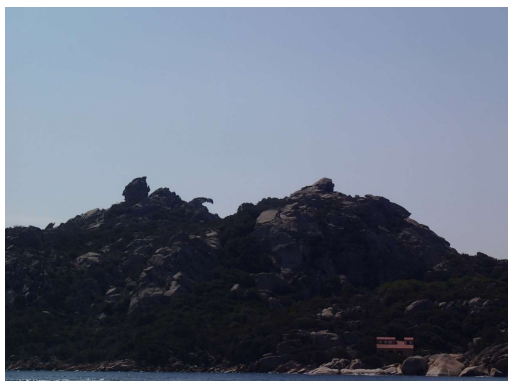
pa še ena klasika

pa še okrog svetilnika

Svetilnik takoj opaziš. Hiše pa komaj najdeš na sliki

nekatero oblike so kot gibanje ujeto v času

Tale otoček varuje zaliv v katerem smo sidrani.

24. avgust 2019, sobota

Sardinija: p Puddu - p Pozzo - p Liscia - p Poddu

(p iz naslova pomeni Porto)

Admiralica je imela prav. Neurja so nas obšla. Ropotalo je nad hribi, pri nas ni bilo nič. Zaliv je bil miren, kot na jezeru.

Ni pa tu trgovine.

Stvari, ki jih v kopenskem življenju opraviš mimogrede ti na barki včasih vzamejo precej več časa.

Prej bi na poti iz službe mimogrede skočil po kruh in mleko v lokalno trgovino.

Tu pa: Pripravimo barko za izplutje, dvignemo sidro in odplujemo v zaliv, kjer je trgovina - dobro uro vožnje.

Tam sidramo, spustimo v vodo dingija, montiramo motor, bencin, se oblečemo za med ljudi in oddingiramo do obale.

Tam najdemo prostor kjer lahko pustimo čolnič, se izkrcamo in peš napotimo do trgovine (kar daleč po soncu).

Po soncu potem nosimo nakupljene stvari nazaj do čolna, se veselimo, če je čoln še tam in še ima motor, bencinski tank in vesla.

Potem se vkrcamo in odpeljemo na barko. Potem pa dvignemo motor na barko, pa dingija obesimo na nosilce, dvignemo sidro in odplujemo nazaj.

Porabljen čas: 4 ure.

Tale Porto Pozzo je čisto druga slika Sardinije. Le lučaj od blišča in bogastva je mestece, kjer misliš, da si prišel v sindikalni turizem leta 1970 nekje v Istri ali na opustošeno Bosno kmalu po vojni. Po glavi mi je nehote odzvanjala melodija iz filma Deliverance.

Na obali zagledam skale v obliki bivola. Potem pa ta skala pomiga z ušesi. Uf. Res je bivol, ki leži v blatu. Okrog njega so še trije, štirje, pa nekaj samic. Bivoli so ogromni in črni. Nisem še videl tako velikih. Tu se očitno ne bom izkrcal. Itak pa je za njimi močvirje in neka stoječa voda.

Malo naprej je kup starih na pol potopljenih čolnov in jaht. Verjetno so se pred davnimi leti potopile in so jih izvlekli, da ne bi ovirali dostopa moderni marini, ki je vsega 100m stran. Ob robu marine najdem prostor za izkrcanje. Pet korakov in sem na parkirišču. Pot do trgovine me vodi mimo na pol dograjenih hiš, ki so v razsutem stanju. Tam stojijo nedokončane verjetno kakih 30 let. Na dvorišču razpada traktor, dva gliserja prerašča grmovje. Tadva ne bosta več plula. Kot bi se v času premaknil 50 let nazaj. Kot da niso le lučaj stran prestižne vile vredne milijone in milijone. V vasi je ena trgovina (minimarket). No, kruh in mleko dobim, kake hude izbire pa ni.

Najprej greva v Porto Liscia, ker je tam lep zaliv, a se v zaliv prikrade preveč valovanja, tako da se vrneva na res zaščinen Porto Poddu. Danes se morava naspiti, saj gremo jutri skozi Bonifacijevo ožino in par dni ne bova imela na voljo res dobrih sidrišč. Če bo vreme stabilno bo OK, sicer bomo pa spali bolj za silo.

Danes prepluto 12 milj, po logu tudi 12. Skupaj 1631. Motor ima 5555 ur (danes 2 novi).

Oblaki so kmalu postali manj grozeči

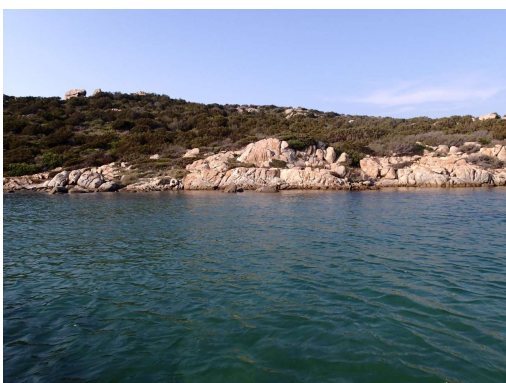
Pa še kakšna večja jadrnica

Tale mali otoček nas še dodatno ščiti pred valovanjem

Sicer nisem slikal pravih bivolov, je pa za uteho kamnit slon

skale in lepa voda.

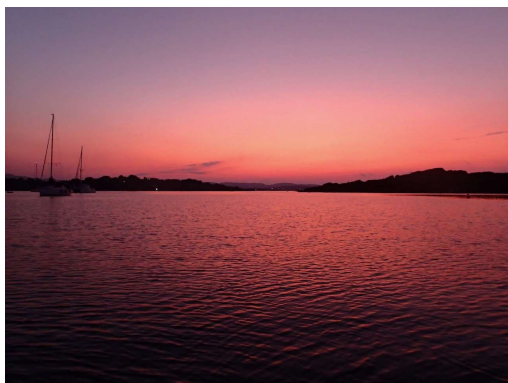
Končno ena lepa jadrnica. Heron na sidru

Scooner - res nenavadna jadrnica. Moderna klasika.

Ker so skale zanimivih barv je tudi mivka tako lepo rožnata

Sončni zahod brez obdelave ali filtrov. V živo so bile barve še lepše.

25. avgust 2019, nedelja

Sardinija: porto Poddu - Isola Rossa

"A ni ta zalivček odličen. Škoda, da se ga ne da zapakirat in vzeti sabo, potem bi ga pa instaliral tam, kjer bi ga rabil", je zjutraj rekla admiralica.

In res se je p. Poddo spet izkazal.

Zdi se mi, da se že pozna, da je plovil manj, kot še pred tednom dni. Na AIS-u je bilo tule ponavadi 150 do 250 plovil v dometu, sedaj jih je cca 100.

Danes gremo do Isole Rosse. To je na pol poti do Isole Asinare, skrajne severozahodne točke Sardinije, od koder se preči na Menorko. Vreme pravi, naj spustiva Algero (kakih 20 milj južno na zahodni obali) in pičiva čez raje v torek, kot v sredo. Bomo videli, kakšna bo prognoza jutri.

Štartava s premalo vetra, zato poje motor, a se veter čez dan le vzpostavi. Najprej ga je malo in pujsamo počasi. Dokler je bok še gre, v krmo je pa žalost. Potem se kot popravi (150° pravi veter) in malo se igram s tangunom. Ravno vse super natrimam (in smo za dober vozle hitrejši, kot brez tanguna), ko se veter spet malo obrne. Pravi je iz 120, a ker smo mi tako hitri je navidezni z 90. Tanguna ne rabim več. Popoldan še ojača in letimo dobrih 7 vozlov čez vodo, zaradi toka v našo korist po GPSu 8. Končno spet eno jadranje.

Sidramo takoj pod marino v čudovito turkizni vodi v mivko. Pred severnimi vetrovi nas ščiti valobran marine, pred severozahodnimi otoček isola Rossa. Na vzhodu je pa itak cela Sardinija. Zahodnik zna presenetiti s kakim valom, a upamo na najboljše. Napovedan je itak severnik. Zvečer pa na pico - zadnja šansa za pravo italijansko pico.

Pica je bila kot se šika, sladoled odličen, v trgovini sva dobila vse, kar sva rabila.

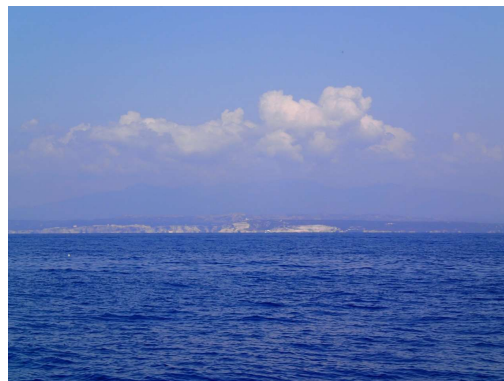
Tale Isola Rossa je sicer čisto turističen kraj, a so hiške okusno zgrajene in daje občutek domačnosti.

Upam na mirno noč.

Danes prepluto 31 milj, po logu tudi 31. Protitok in tok v krmo sta se do konca dneva ravno izenačila. Skupaj 1662. Motor ima 5558 ur (danes 3 nove).

Vsakič, ko se peljemo mimo "slona" Lili naredi cel kup slik

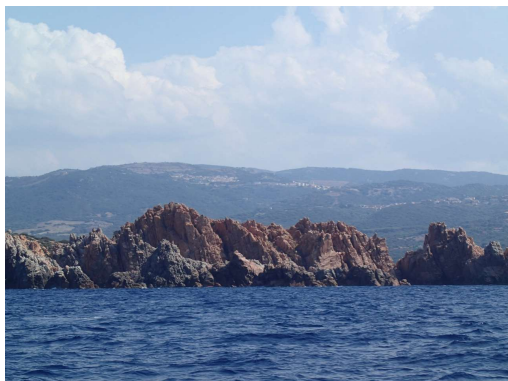
Ožina Bonifacij, v daljavi se vidi Korzika

Tule sva sidrala pred nami vhod v marino, na desni lepa plaža

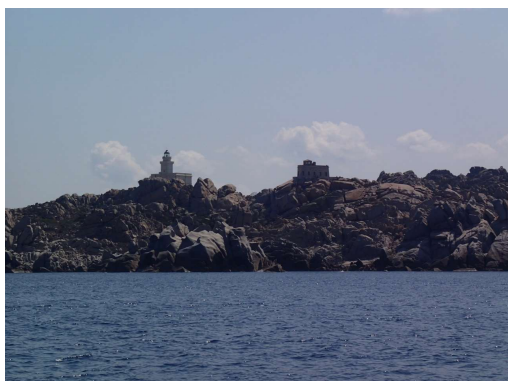
V morju je tu polno čeri in včasih nasede tudi kaka večja jahta s profi posadko

Le od kod je Isola Rossa dobila ime...

Voda je pa tako lepa, da bi jo z žlico jedel

Levo svetilnik, desno stari svetilnik na severu Sardinije

Rt pred marino Isola Rossa

26. avgust 2019, ponedeljek

Sardinija: Isola Rossa - Isola Piana

Bal sem se vala, pa je nevarnost prišla od drugod.

Glasba, ki je igrala na terasi v bližini se ni končala kmalu po polnoči, kot se spodobi, ampak so odprli vse registre in našigali pozno v noč/zgodnje jutro. Ko so končno utihnili se je na naju spravil komar, ki ni odnehal, dokler ga nisem kemično uničil.

Pa še pica je bila preslana in sva ponoči hodila pit vodo.

Skratka, noč, ki jo bom z veseljem čimprej pozabil.

Plan za danes je ogled mesta Castelsardo. Prej se je imanoval Castelgenovesse. Zgradili so ga za obrambo Genove.

O Beneški in Dubrovniški republiki smo se v šoli učili, Genovske republike se pa jaz iz šole niti ne spomnim. Mogoče sem šprical.

Ko se približava utrjenemu mestecu na vrhu hriba se plan v hipu spremeni. Sonce je namreč že visoko in nabija z vso svojo energijo. Slikica z barke bo povsem dovolj, je enoglasna odločitev. Itak verjetno izgleda od daleč lepše, kot od blizu (to je tista o kislem grozdju).

Raje izkoristiva ugoden veter in nadaljujema proti Isoli Piani.

Lepo jadranje do Isole Pane. Sidrava in imava kopanje in večerjo.

Vreme: spremenili so napoved, tako da je opcija, da greva takoj, ali pa čakava več kot 3 dni.

Odločitev: Gremo nocoj. Ob 19 uri dvignemo sidro in zaplujemo proti prelivu. najmanjša globina, ki sem jo videl je 2,7m, uspeli smo se prebiti mimo čeri. Protitok v ožini ni presegel 1,5 vozla. Trenutno (ob 20:00) sva že v globoki vodi z vetrom iz severa.

Jutri ne bo dnevnika, saj sva na pasaži. Se javim, ko prispeva v Mahon (cca 200 NM daleč - predvidoma čez 40 ur) ali malo kasneje.

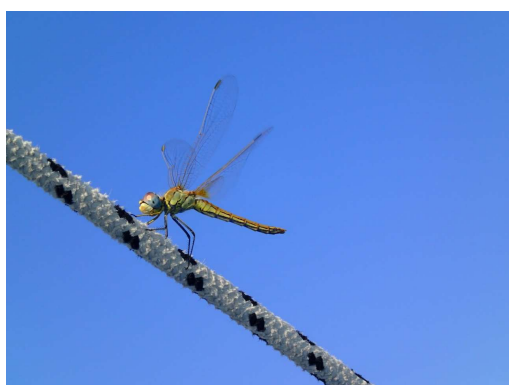
Danes prepluto 31 milj, po logu 32. Skupaj 1692. Motor ima 5558 ur (danes niti ene ure za 31 milj).

Voda je tako čista, da se sidro vidi, kot bi bilo na suhem

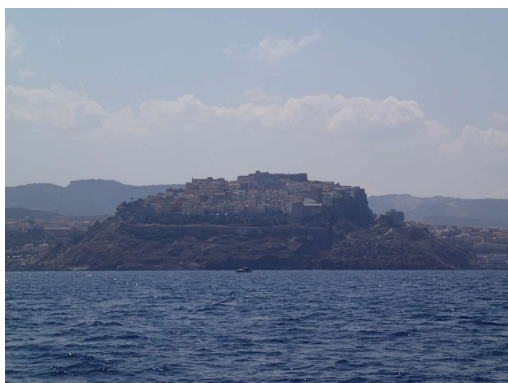
igram Sudoku

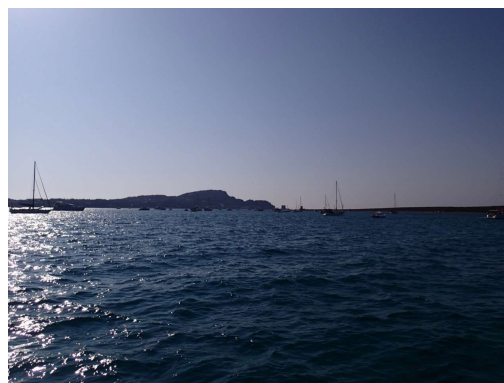
zeleni pa na desno vrhico. Očitno poznata pomorske oznake.

Še pogled nazaj na isolo Rosso

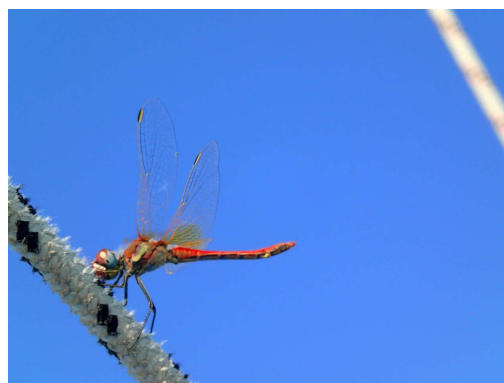
Castelsardo je previsoko na hribu.

Sva mislila, da bova na sidrišču pred prelivom sama.

in na marino

Rdeč kačji pastir se je vsedel na levo vrvico lazy linesov

Mediteran 2019

Baleari

27. avgust 2019, torek

Sardinija: Isola Piana, Menorca: Mahon

Danes dnevnika ni, ker sva na pasaži in nimava dostopa do omrežja. Glej naslednji dan.

28. avgust 2019, sredo

Sardinija: Isola Piana, Menorca: Mahon

Pasaže iz preliva med Sardinijo in Korziko do Balearov sem se bal zaradi slabe izkušnje izpred osmih let.

Takrat se vreme ni držalo napovedi, vetra je povsem zmanjkalo, nafte misva imela veliko, bili pa so zelo veliki in zopni valovi s strani. Na cilj sva prišla povsem izmučena. Ko sva se na sidrišču takrat pogovarjala s posadko, ki je tudi prečila takrat in je sicer preplula že cel svet so nama rekli, da je to bila za njih najtežja pasaža sploh.

Razdalja je kakih 200 milj (to je približno razdalje od Pule do Dubrovnika), a zajema največji odprt kos morja v Sredozemlju.

Tu je vreme lahko zelo muhasto, saj se mešajo vplivi različnih vremenskih sistemov.

Zaradi tega sem videl majhno "vremensko okno", če takoj startava, sicer bi morala čakati več dni.

Tudi tokrat je morje pokazalo svojo moč in nam pokazalo, kako smo mali in nemočni.

Začetek je bil prav lep. Ravno prav vetra za hitro jadranje, ugodna smer in še znosno valovanje. Ponoči je šel veter v krmo, kar je sicer super, a je padel na 5-10 vozlov, kar je najslabše možno. Pluješ na motor a zdi se, kot da zrak stoji in vdihavaš svoje hlape. Čim se veter malček okrepi se počutiš kot kreten, saj veter piha v pravo smer zato razviješ jadra in poizkušaš barko stabilizirati. Hitrost se poveča za kak vozlel. A po par minutah veter spet pade in jadra udarjajo in tolčejo v valovih brez efekta.

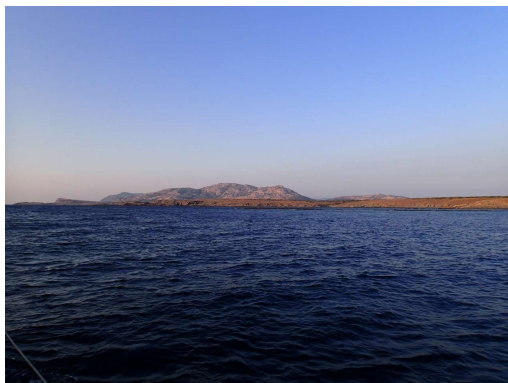
Da se ne strgajo jih pospraviš. In to ponavljaš v nedogled celo noč in večji del dneva.

Vmes malo tudi lepo jadraš, da ne obupaš povsem nad jadri. Tokrat sva vsaj nafte imela dovolj.

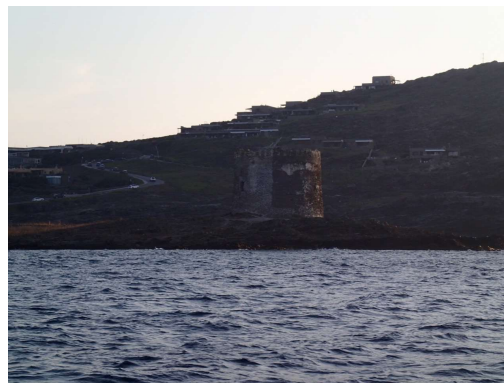
Popoldan je nekaj časa krasno letelo. Tudi osem ali devet vozlov po valu navzdol. Valovi so bili iz minute v minuto večji.

Nad nami je že visel Demoklejev meč: Za obzorjem se je bliskalo, po nebu pa so se vozili grozeči oblaki. Po mojem naivnem planiranju poti pred odhodom bi morala nevihta priti kasneje in bi ji midva ušla, a vreme se je očitno odločilo, da malo pohiti. Začelo je deževati. Začelo je resno pihati. Glavno jadro je bilo na drugi krajšavi, genova že zdavnaj pospravljena, od malega solent jadra sva imela razvito le kak meter. Dež je očitno napolnil zavihke glavnega jadra v vreči in pod to težo in sunki vetra se je stragala vrvica (lazy line), ki drži vrečo (lazy bag). Vreča je neusmiljeno frfotala, pokrajšani zavihki glavnega jadra so nekontrolirano skakali okrog. Potrgane vrvice so visele v vodo. To je bilo nujno sanirati, da ne utrpimo škode, da nam vrvica ne pride v propeler in da lahko zložimo glavno jadro. Nekako mi je uspelo, da sem nalovil potrgane vrvice in jih navezal na dvižnico špinakerja, jasno, da sem bil privezan, saj je delo na mokrem in podivjanem krovu bilo zelo nevarno, Lili pa me je spremljala s krmilom (lovila valove) in opozarjala na lomeče valove prek krova. Nazaj v kokpit sem prišel precej utrujen, a vreča je bila spet uporabna. Tedaj je veter še pojačal. Bilo ga je preveč za drugo krajšavo in treba je bilo spustiti glavno jadro. Do zdaj sva vozila polkrmo, za zložiti klasično glavno jadro je treba zaviti v veter. To je bilo v teh valovih in vetru precej nevarno, saj so naju valovi že sedaj dobro polagali. Prižgeva motor. Lili je na motorju, jaz na vrveh. Zavije v veter, jaz spustim dvižnico, a vetra je toliko, da jadro noče dol. Vsega skupaj je jadro padlo par metrov, nekaj metrov pa ga je še gledalo ven iz vreče. "V veter", se derem Liliki. "Noče" pravi ona. Nekaj je narobe. Potem ugotoviva: veterni instrument se je pokvaril. Ker sva imela sparyhood, bimini, stranske zaščite in zadnjo zaščito za krmilom ne moreš dobro ugotoviti od kod piha, ker to vse to blago povsem spremeni smer vetra. Na jadra ne vidiš in si odvisen od instrumenta. Jasno, če crkne instrument, ki je pred sekundo še delal tega ne opaziš takoj. Glavno jadro se nama zatakne v napol pospravljenem položaju. Mogoče ge iz vreče gleda kakih 10%. To je 10% več, kot bi si želel. Na krov zdaj ne grem. Dokler je veterni instrument še delal sva odčitala nekaj čez 49 vozlov. Sedaj kaže narobe tako smer, kot hitrost vetra. Usmeriva se proti cilju. Samo na jambor in na tistih par kvadratnih metrov blaga, ki gleda iz vreče letiva 8 do 9 vozlov. Saj je OK, če bi bila pasaža 30 milj. Ne pa 200 na dve slabi noči podlage. V daljavi se še vedno bliska in grmi. Hitrost je odlična, a premetava naju kot v pralnem stroju. Čez nekaj časa se veter za nekaj minut malo umiri. Kmalu bo mrak. Če naju zadane še kaj hujšega si ne želiva 10% jadra izven vreče. Akcija. Skozi okno sprayhooda (privezan) zlezem na krov. Bum je dobro stabiliziran s škoto in preventerjem levo in desno. Prebijem se do jambora in se ruvam z glavnim jadrom. Na koncu mi uspe, da ga tudi s pomočjo čaklje spravim v vrečo in dvižnico fiksiram navzdol. Sedaj sva varnejša. Lili ne mara bliskanja in strel okrog barke. No, jaz tudi ne. Vreme se za to ne spremeni. Pade noč. Piha še vedno, dežuje občasno, valovi so veliki in neurejeni. Vsa ta neurja v okolici in pri nas so dodobra zmešala vodo. Na srečo piha v krmo (ali polkrmo). Spati se ne da. Eden od naju vozi, drugi leži in se drži za posteljo. Dež preneha, veter se delno obrne. Voziva na zelo skrajšano solent jadro, večkrat vmes motorirava. Morje je precej prazno. Par plovil na AIS-u in občasno kaka medla lučka v daljavi. Dilema: Ali naj ugasnem motor in le jadram ter s tem upočasnim barko, ali naj motorsailam (jadro in motor). Prva opcija nama zagotovi prihod na sidrišče ko bo že dan, a nama prinese lahko še eno dodatno nevihto - morda ravno v času vplutja v ozek kanal, kar je precej nevarno. Pa tudi sedaj sva že oba utrujena, ali res hočeva podaljševati, ko se itak ne da spati. Druga opcija skrajša čas izpostavljenosti, izgleda, da lahko uideva eni nevihti, prej bova zasidrana in prej greva lahko spat. A po drugi strani to pomeni prihod v temi. Po tako težki noči in v takem vremenu je to tvegano. Res, da sva že bila tu, a to je bilo pred leti in vhod je ozek in vijugast in plitev. ... Odločiva se za drugo opcijo. Sidrišče je nabito polno. Z radarjem iščeva lukjo, kamor bi se lahko zavlekla. Ob 6:00 (še v temi) sva sidrana in greva spat. Uf, tale pasaža je bila pa do sedaj najtežja.

Na tej pasaži prepluto 194 milj, po logu 211. Skupaj 1886. Motor ima 5585 5558 ur (na tej pasaži 27 ur).

Isola Piana in v ozadju Isola Asinara. Izhodišče za prečenje.

Stražni stolp na drugi strani ožine.

Rdeči in zeleni kačji pastir sta povabila prijatelje in imela sva pet slepih potnikov.

Pomagajo vleči štrike.

Ker mu nisva dala večerje si jo je ujel sam in jedel za mizo.

Samo še nogice pohrusta pa bo.

Uh, sem se najedel. A imate še kakšnega komarja?

Preden se je plas začel.. Kot ponavadi se na sliki vala ne vidi.

29. avgust 2019, četrtek

Menorca: Mahon lokalno

Včeraj smo v glavnem počivali in si "lizali rane" po naporni viharni pasaži.

Danes pa je že bil čas, da naredimo kaj koristnega.

Sidrana sva v mali laguni po imenu Cala Taulera, ki je stranski rokav glavnega vhoda v Mahonsko luko. Obdana je z zgodovinskimi trdnjavami in je baje še danes vojaški objekt. Cel dan mimo vozijo ladvice polne turistov in nekaj razlagajo po zvočnikih.

Tu je s sidranjem situacija malo čudna. Karte označujejo laguno kot sidrišče, a novejši priročniki navajajo, da v glavni sezoni tam ni dovoljeno sidranje, in da te uradniki naterajo v mesto v marino (drago kot žefran - za nas okrog 300€ na noč). Sidranje je dovoljeno le, če so marine polne, ali če je ziunaj slabo vreme (small craft warning). Nek uradnik na gumenjaku vsajh dvakrat dnevno prekrizari sidrišče in vestno popisuje plovila. Tu in tam koga spodi. Vse, ki visijo (ali lahko visijo, če se veter obrne) v plovni kanal, ki je označne z bojami. To mi je logično. Potem pa še koga. Po mojem tiste, ki so tu že dalj časa, ali pa mu niso všeč. Logike še nisem pogruntal.

Mimo nas se je pripeljal že velikokrat, a se ni nikoli ustavil. Jaz ga pa tudi ne kličem in ne drezan. Izgleda, da nekako tolerirajo do tri dni.

Danes sem plezal na jambor in najprej zamenjal potrgane vrvice (lazy line), ki držijo vrečo jadra. Potem sem pogledal, kako je z veternim instrumentom. Izgleda, da so kontakti v redu, mehansko ni videti poškodb, a smer kaže narobe. Ko sem ga postavil točno v veter je kazal prav, ko sem ga dal na 90 stopinj pa je kazal 45. Pri 180 je spet kazal 0 (približno). Po telefonskem pogovoru z Iztokom, največjim Evropskim strokovnjakom za Raymarine (Harpoon navtika iz Trzina) je na daljavo diagnosticiral, da je verjetno šel sin-cos chip. Pri starejšem modelu je en čip za sin, en za cos, pri mojem je to združeno v en čip. Zadevo se baje da popraviti.

Popoldan sva šla pa v mesto. Te dni imajo neko regato klasičnih jadrnic in jih je lepo videti toliko na kupu v mestni marini.

Vožnja s čolničkom je kar dolga 2,5 milje v eno smer (dobre pol ure).

Jasno, da sva šla najprej v gin fabriko kupit Mahonski gin. Ta je zelo aromatičen, saj brinove jagode zorijo na vročih tleh Menorke. Pazi to: Vstopnine ni, poizkušina njihovih proizvodov je brezplačna.

Glavna nevarnost: Takoj zraven pa je navtična trgovina. Pred leti sva po poizkušnji gina tam kupila za 50 kil robe (no, ja 25m verige, ki sva jo rabila in par malenkosti).

Letos sva bila pri preizkušanju gina skromna in v navtični trgovini nisva kupila nič. Sva pa dobila cel kup koristnih informacij od noro prijaznega prodajalca.

Za večerjo sva izbrala restavracijo, ki jo je on priporočil (. . . tam je cena glede na kvaliteto dobra, so pa malo od rok. Bližje mestni marini kot greš, višje so cene. Cene naraščajo bistveno hitreje, kot kvaliteta. Kvaliteta včasih sploh ne narašča. Domačini tistemu koncu rečemo VIP obala in tja ne hodimo jest.).

No, ni naju nasmolil in jedla sva zelo dobro za povsem normalno ceno.

Potem pa še pot nazaj na barčico.

Dane ssmo pluli le z malim čolničkom cca 5 milj

Na tej pasaži prepluto 194 milj, po logu 211. Skupaj 1886. Motor ima 5585 5558 ur (na tej pasaži 27 ur).

En del lagune je plitev in tam sidranje ni možno

Laguna je obdana s starimi vojaškimi utrdkami

Pogled z vrha jambora na ozek vhod v laguno

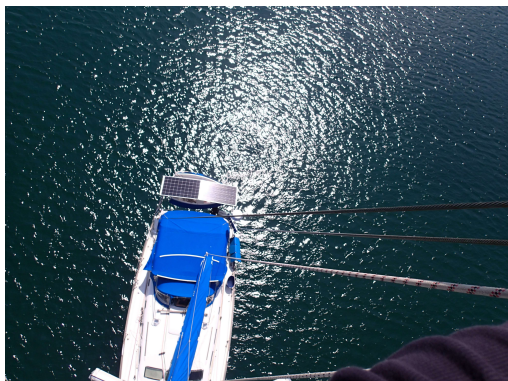
Stari dobri mehanski instrument dela pa brez problema, čprav so mu vrane skljuvale puščico

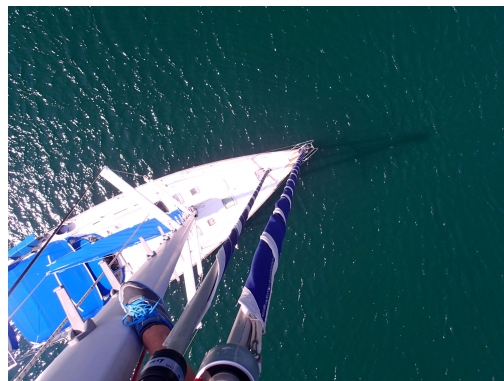
Raymarinko ja v zadnjem viharju spustil dušo

Selfi na 20m višine

Pogled dol na nove sončne celice

Ko sem ravno na jamboru preverim še navijalce solenta in genove. Vse BP.

Skrita v temi pa skrbi za mojo varnost. Ot te roke je odvisno moje življenje.

30. avgust 2019, petek

Menorca: Mahon - Cala De Fornells

Čas je, da zapustiva laguno pred Mahonom in si pogledava še nekaj več. Prilagam še nekaj slik od včeraj za spomin. Danes vreme še dopušča, da greva na sever otoka in okrog. Tu so baje trije zalivi, ki so kolikor toliko zaščiteni, vse ostalo je bolj za dnevno kopanje v res lepem vremenu. Te dni izbirava sidrišča glede na varnost in zaščito ne glede na to, če ni tako krasne vode in okolice.

Ko zapuščava laguno srečava nekaj klasičnih jadrnic, ki gredo na štart regate.

Prvi del plovbe je v veter, zato motoriramo. Dvigneva glavno jadro. Pregledam, če je v viharju utrpel kakšne poškodbe in izgleda, da je vse v redu.

Napovedana je bonaca, a piha prijetnih 10 vozlov. Ne pravijo Menorki zastonj vetrovni otok.

V barki naredim par rutinskih vzdrževalnih del (servisiram obe črpalki stranišč).

Vala ni veliko, swela je nekaj, a je počasen in ni moteč. Danes imava le nekaj čez 20 milj plovbe in si lahko privoščiva cikcakanje proti vetru, čeprav pravijo, da gentelmeni ne orcajo.

Ugasneva motor in jadrava. Narediva par obratov proti vetru, namenoma ne greva dovolj daleč, da bi en obrat zadoščal. Prvi razlog je čisto jadralski: Če se veter obrne ali ugasne je bolje, da je barka blizu najkrajše poti proti cilju. Drugi razlog je turistični. Če greva 10 milj na odprto ne bova videla nič. Tako pa uživava ob pogledu na skalne pečine.

Vidi se, da tu res dosti piha. Hiš ni nikjer blizu obale, še tiste, ki so 100m nad morjem skoraj nimajo oken proti morju.

Mimo visokih previsnih sten (Punta des Morter) zavijeva v relativno ozek vhod v zaliv. Sedaj imava veter skoraj v krmo. Solent ne dela več, zato ga zvijem (genove itak nisva uporabljala za kratko tackanje, ker jo je treba zviti za vsak obrat.

Dokler sva orcala je 10 vozlov pravega vetra in 6 vozlov Heronove hitrosti dajalo 15 vozlov navideznega vetra - občutek, da lepo piha. Zdaj pa vozimo krmo in od 10 vozlov se odšteje naša hitrost (slabe 4) in čutimo le še 6 vozlov. Takoj pomislim na vsebino hladilnika. Pivo ali gin-tonikv? Težke odločitve.

Zaliv se znotraj razširi. Deli so zaščiteni zaradi posedonije (morske trave) in tam je sidranje prepovedano. Nekateri deli pa nimajo trave in tam je sidranje dovoljeno. Vse imajo lepo označeno na navtičnih kartah in v naravi z bojami. Všeč mi je, da skrbijo za okolje.

No ja, če odštejem ponton z Jet-i. Nekako se mi zdi, da ti glasni divjaki ne spadajo v naravni rezervat. Če mene vprašate mi je žal, da so jih izumili, ampak to je stvar osebne presoje. Dokler mi ne glisirajo 5m od barke.

Na srečo so danes vsi parkirani na vsjih pontonih. V zalivu pa poteka regata surfarjev in trening malih jadrnic. Precej manj je hrupa in gin tonic v kokpitu se prileže.

Danes prepluto 24 milj. Skupaj 1910. Motor ima 5588 ur (3 nove).

Pogled na Mahon. SAR čoln je kot oklopnik. Očitno imajo res hudo morje.

Gin fabrika in zastonj poizkušina ginov.

Sosednja hiša pa čendlerija - po poizkušini gina je to slaba ideja

Toliko lesenih jamborov na kupu že dolgo nisem videl

Zlagajo jadra

31. avgust 2019, sobota

Menorca: Cala De Fornells - Cala Son Saura

Zaliv je bil povsem miren. Danes je v planu severna obala Menorke in po zahodni strani do južne strani. Ta del je divji, ko da bi bili na marsu. Visoki klifi se dvigajo nad morje, skale so razjedene od soli in vetra. vegetacije ni. Vmes so izdolbene posamezne cale (zalivi), ki pa so večinoma premajhni za našo barko in preveč odprti, da bi lahko tam varno sidrali za čez noč. Zjutraj vetra skoraj ni. 5 vozlov s severozahoda. Mi gremo jasno na severozahod. Za prvo kopanje si izbereva calo de Algaiarens. Kresen trojni zaliv za punto Rotjo, kakih 5 milj od zahodnega vogala otoka.

Čeprav je zaliv popularen je prostora za sidranje v kristalno čistii vodi v belo mivko dovolj. Severna obala je malo od rok, pa še zadnji dan avgusta je. Verjetno je marsikdo že zaključil dopust. Čarterja pa tu itak ni.

Medtem malo bolj zapiha (dobrih 10 vozlov) in nam omogoči krasno jadrnanje.

Na poti proti skrajno severno zahodnemu rtu (cabo Nati) si vmes ogledava še par lepih zalivov.

Popolna divjina, 40 meterski klifi, na vsakem drugem vogalu je kakšna jama tipa modra špilja (razen, da ni gneče in vstopnine).

Ko doseževa svetilnik Cabo Nati obrneva na jugozahod. Sledi jadrnanje v polkrmo ob zahodni obali, mimo Ciutadelle do južne obale.

Sidrava v zaliv Cala son Saura, ki izgleda dovolj zaščiten, če se veter ponoči obrne v zahodnik.

Zaliv je krasen, hkrati pa je dobro izhodišče za jutrišnje prečenje na Majoroko.

Jutri moramo nekam na varno, saj za ponedeljek napovedujejo 20 do 30 vozlov vetra s severa in valove iz Lionskega zaliva. Takrat je treba biti varno pospravljen. Do Portocoloma je dobrih 40 milj. Ravno prav za jutri.

Danes prepluto 31 milj. Skupaj 1940. Motor ima 5592 ur (4 nove).

Španski ribič

Svetilnik varuje vhod v zaliv

Hiša 5m od morja (vodoravno) ampak 50m navzdol

Dramatični razjedeni klifi

V tole luknjo lahko zapluješ z dingijem

Nad klifi je ravnica

Svetilnik na skrajnem severozahodnem robu otoka